

Det er blevet nævnt, at der er forskellige motiver for det beslutningsforslag, vi diskuterer i dag og har brugt så megen tid på. Og det er jo klart, selvfølgelig er der det, når flere partier finder sammen om et forslag.

Men for Dansk Folkeparti står det klart, at vi står bag og er medforlagsstillere på dette forslag, både fordi vi mener, at forslaget er sagligt, men også fordi vi selvfølgelig har en fornøjelse ved at være med til at bringe regeringen i mindretal. Har vi mulighed for det på mange andre områder, vil vi være at finde bag forslag, når vi samtidig også finder, at forslaget har et seriøst sigte, som dette her altså har.

Det skal ikke være usagt, at Dansk Folkeparti ønsker større frihandel i verden. Det er vores overordnede betragtning. Og det er ikke en holdning, som vi alene vil fremkomme med, når der er fest, og når man skal holde en festtale og skrive notater til sin festtale, men det er noget, vi mener alvorligt, også når det kræver en udmøntning i, hvordan vi stemmer her i Folketinget.

Da en politisk indblanding gennem toldrestriktioner og licenser har som formål enten at beskytte egne markeder eller også at styre handelen til bestemte områder af verden, betyder det selvfølgelig også, at når man afskaffer nogle af disse ting – når man afskaffer toldrestriktioner eller afskaffer licenssystemer – så fjerner man også magt fra politikere, og det er måske egentlig derfor, at det tidligere har været så svært at få opbakning til bl.a. dette forslag, vi diskuterer i dag, og at det ofte er usædvanlig svært at få politisk opbakning også her i Folketinget generelt til en større frihandel i verden.

Resultatet af, at politikere ønsker at styre markeder, og at politikere ønsker at styre samhandel, er jo protektionisme, og protektionisme er overordnet til gavn for de rige lande. Protektionisme er normalt ikke til gavn for de fattige lande.

I Dansk Folkeparti ser vi således gerne et frit marked, også et frit marked for bananer. Et frit marked, hvor forbrugerne foretager deres egne valg og ikke politikere på forbrugernes vegne. Vi er faktisk overbevist om, at forbrugerne selv er i stand til at bygge deres præferencer ind i valgene, og det betyder også, at forbrugerne i en lang række situationer tager hensyn til økologisk dyrkede ting osv. osv. Det har vi set på mange områder, og det tror vi også forbrugerne vil gøre i deres valg, når det drejer sig om bananer.

Samtidig mener vi også, at det nuværende system ikke opfylder de intentioner, der har været bag det nuværende kvotesystem for bananer. Det mener vi er påvist, bl.a. igennem de tal vi har fra Verdensbanken, men også fordi de forsøg på at modsige det alene har bygget på nogle løse citater og ikke bygget på nogle reelle undersøgelser af, hvem der tjener på dette system.

Derfor mener vi, at det er på tide, at vi afskaffer banankvotesystemet, og derfor stemmer vi som forlagsstillere selvfølgelig også for forslaget.

Jeg vil slutte med at sige, at havde regeringen haft større respekt for Europaudvalget, havde regeringen været bedre i stand til at lytte til de signaler, der kom fra EU-ordførerne i Europaudvalget, så var denne sag nok aldrig endt her i Folketingssalen. Derfor vil jeg gerne – ligesom jeg sagde i en kort bemærkning tidligere på dagen – bede regeringen om at bruge denne sag til, at den i det mindste tjener et pædagogisk formål for regeringen, når regeringen nu altså også kommer i mindretal på den, nemlig at lære at lytte bedre til de signaler, der gives i Europaudvalget, frem for på arrogant vis, som man bl.a. har gjort det i denne sag, ikke at komme flertallet i møde, som der jo har været på dette område for at afskaffe EU's banankvotepolitik.

Men nu er forslaget altså i salen – nok er det et snævert flertal, der står bag, men det er et flertal, og den eneste forhindring, som vi nu skal huske at klare ved den andenbehandling, som så kommer, er selvfølgelig at huske, at clearingsystemet måske skal ændres lidt fra det normale, således at vi ikke skal klare med Enhedslisten, men måske nok med SF i denne sag.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nu undrer hr. Thulesen Dahl sig over, hvorfor vi kan få mere tid til at gå med bananer end med de to tidligere forespørgsler. Der kan jeg sådan set have den samme undren, og det eneste, jeg kan konstatere, er, at det i hvert fald ikke er nydelsen ved bananer, som er årsag til det, men det er nydelsen ved at bringe regeringen i mindretal, som vi har hørt før.

Grunden til, at jeg går op, er, at som jeg har hørt debatten, har jeg hørt åbninger fra landbrugsministeren. Jeg har også hørt – skal vi sige – åbninger fra forlagsstillerne, og derfor vil mit